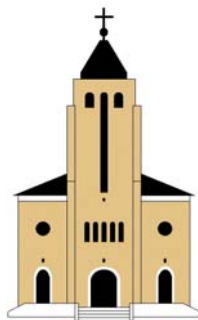

MUSTÁRMAG

Budapest-Pestszentlőrinc-Szemeretelepi Szent István Király Plébánia

ALAPÍTVÁ: 1992 • 2014/5. SZÁM • OKTÓBER 26.

BIZTOS PONT

Három héttel ezelőtt örömmel adtunk hálát, hogy a Don Bosco Közösségi Ház megújult épületét birtokba vehettük. A házszentelés alkalmával *Urbán Gábor* atya az ókori görög matematikus és fizikus, Arkhimédész szavait idézte: „*Mu-tassatok egy biztos pontot, és kimozdítom sarkából a világot.*” A fizikai univerzumot tekintve nem tudunk egy ilyen fix pontot találni, de az emberi lét végső alapjait tekintve rátalálhatunk erre a biztos pontra. A megújulás alapvetéseként azt a gondolatot kaptuk útravalóul, hogy Isten egy valóságos szilárd pont, aki-re érdemes és lehet közösséget építeni. Hálás vagyok Istennek, hogy plébániai közösségünk tagjainak személyében értékes és fejlődni akaró emberekkel találkoztam. A felújítási és lelki arculatalkotási folyamatok során a résztvevők különböző megnyilvánulási formákban ajándékozták magukat a közösség életébe. Tapasztalataim szerint az ilyen helyzetek felülmúlják az emberi terveket, és valami többet és jobbat képesek létrehozni, mint ami emberileg előre látható. Így született újjá régi-új otthonunk. Örömeim és hálaadások, viták és küzdelmek kö-zepette. Életjelek ezek, amik jelzik számunkra, hogy Valaki munkálkodik ben-nünk. Összefogva Istennel és egymással létre tudunk hozni a látható hajlékban egy lelki otthont, ahol az emberek felvállalva önmagukat testvérekké válhatnak. Jó pár lépést megtettünk már együtt és sok közös út vár még ránk. Kibontakozó jövőnk záloga, ha fel tudjuk ismerni a lelki otthon középpontját, Krisztust az életünkben, a testvérünkben és közösségi helyzeteinkben. Ez a mi arkhimédészi pontunk, amire támaszkodva képesek vagyunk jobbá alakítani a világot. Keres-sük a biztos pontot, amelyre támaszkodva otthont építhetünk családtagjaink, barátaink, lelki testvéreink és minden ember számára, aki szívvel és lélekkel akar élni. Veletek és értetek fordulok a szent liturgia imájával Urunk felé:

*„Dicsőség a magasságban Istennek,
és a földön békesség a jóakarató embereknek!”*

N. K.

A mai ember nem szeret beszélni a halálról. Kerüli annak gondolatát, hogy földi élete egyszer véget ér. Mindenszentek és halottak napja környékén a temetőt járva megkerülhetetlen a szembesülés azzal, hogy az életünk, ahogyan azt most éljük, véges. A keresztény ember világhoz, embertársaihoz, anyagi javakhoz való viszonya talán épp abban különbözik leginkább a környezetétől – vagy talán épp ebben lenne jó, ha különbözni tudna –, hogy bizalommal, hittel, az örök életbe vetett reménységgel tekint földi életének múlandóságára. Honnan ez a hit, honnan ez a remény?

Az Ószövetség az emberre mint Isten teremtményére tekint. A teremtő–teremtett viszony egyben a végételen–véges szembeállítás is tartalmazza. Isten adta az életét, az ő kezében van annak vége is. A Teremtő terében nem szerepelt a halál, ez a bűn következménye. A zsidó nép közösségi szemléletében az mutatkozott meg, hogy Isten a népet választotta ki, jósága is elsősorban a közösség felé nyilvánult meg. Aki meghal, az elvész a közösség számára, az élet vége kiszakadást jelent abból. Az ószövetségi istenkép alakulásával egyre világosabbá válik, hogy Isten nemcsak mint a közösség részére, tekint az egyes emberre, hanem fontos neki az egyén, személyként szeret mindenkit. E felismerésnek számos megnyilvánulása található a zsoltárokból. Ennek az egyénre szabott szeretetnek megsejtése egyre növelte

annak reményét is, hogy a halál nem egyenlő a teljes megsemmisüléssel, hanem Isten tartogat még valamit az ember számára.

Igazán új értelmet azonban akkor nyert a halál, amikor Isten egyszülött fia emberként jelent meg a világban, szenvedett és meghalt. Feltámadása által legyőzte a halált, és megnyitotta az örök életre vezető utat. Általa „világosság támadt azoknak, akik a halál árnyékában ülnek”. Jézus halála megszünteti azt az űrt Isten és ember között, melyet a bűn hozott létre.

A földi életét élő ember testben ugyan még alá van vetve a halálnak, de a megváltott ember számára ez már Krisztus halálában való részesezés, de a bennünk lakó Szentlélek a föltámadás biztosítéka.

A halál a keresztény ember számára is magán viseli a bizonytalanságot, az ismeretlenséget, kifejeződhet

benne a megsemmisülés, de kifejeződhet a valamivé válás is. Lehet a mérhetetlen magány megnyilvánulása, de lehet osztozás Jézus Krisztus halálában is. Épp ez a teremtményt jellemző bizonytalanság jelent alapot a hit és a kegyelem befogadásához.

Nem mindegy tehát, hogy készülünk a nagy Találkozásra, talán épp annak vágya fogalmazódik meg a jó halálért mondott imáinkban, hogy méltó módon tudjuk jelen lenni abban a pillanatban.

(*A Magyar Katolikus Lexikon alapján*)

N. Gy.

*Igen, Uram, kérnem csak ez maradt:
Engedj jó halált, keresztény halált,
Hogy el ne menjek gyónatlan, kenetlen,
Útravalótlan, mint ki nem tiéd.
Lesz ami lesz és jöjjön ami jön,
Csak oldó szavad legyen az utolsó
Hang, amit elnyel záruló fülem.
Csak a te Arcod, – Arcod a kereszten, –
Legyen utolsó látása szememnek.
Csak annyit tudjon eldadogni még
Cserepes ajkam, pattanó agyam
Csak ezt formázza még: én Jézusom!*

(Sík Sándor: Imádság jó halálért, részlet)

OKTÓBER

November hagyományos magyar neve *Szent András hava*, a hónap jeles szentje **Szent András apostol.**

János evangéliuma szerint András egyike a két tanítványnak, akik követték Jézust. Amikor meggyőződött róla, hogy Jézus a Messiás, testvérét Simon Pétert is elvitte hozzá. Márk evangéliuma szerint Jézus maga hívta meg Simont és Andrást: „*Gyertek, kövessetek, és emberek halászává teszlek benneteket.*”

Az Újszövetségi apokrifek – különösen az *András Cselekedetei* – sok érdekes adatot közölnek az életéről, de ezek nem feltétlenül hitelesek. Az apostolok szétválása után András Kis-Ázsia tartományban, Trákiában és Görögországban hirdette az evangéliumot. Biztosnak látszik az az adat, hogy 60-ban Petra városában feszítették keresztre. Keresztjének szarait nem derékszögben, hanem átlósan ácsolták, ezért nevezik András-keresztnek ezt a formát.

Fejereklyéjétt 1462-ben Rómába vitték, de a keleti és a nyugati Egyház kiengesztelődésének jeleként a pápa 1964-ben átadta a konstantinápolyi pátriárkának, így visszakerült vértanúsága helyszínére, Petrába.

Az *András Cselekedetei* című apokrif irat elbeszéli András apostol szenvedéseit, melyet az evangélium hirdetéséért elviselt. Achaiában Aegeas prokonzul elé állították, aki megkérdezte tőle: „*Te vagy az az And-*

rás, aki lerontod a bálványok templomát, és az embereket abba a babonás szektába csábítod, amelynek kiirtására a római császárok parancsot adtak?” András így válaszolt: „*A római császárok még nem ismerték fel, hogy Isten Fia minden ember üdvösségéért jött el.*” Majd elmagyarázta, hogy Jézus kereszthalála misztérium, és hajlandónak mutatta magát arra, hogy e misztériumról többet is elmondjon, ha a helytartó hallani akarja. Aegeas így felelt: „*Én türellemmel meghallgatlak, de ha te utána nem teszed engedelmesen, amit mondok neked, magad is megtapasztalhatod a kereszt misztériumát!*”

András egy nagy beszédben feltárta a kereszt által történt megváltást. A helytartó egyre türelmetlenebbül hallgatta, végezetül börtönbe küldte, hogy András rájöjjön: teljesen értelmetlen

dolog önként vállalnia kereszthalált, és kitenni magát a legszörnyűbb kínoknak. Amikor a legválogatottabb kínzások sem törték meg, parancsot adott, hogy feszítsék keresztre. Amikor András megpillantotta a számára készített keresztet, hangosan fölkiáltott: „*Üdvöz légy szeretett kereszt! Te szépséget és ragyogást nyertél az Úr tagjaitól. Mert mielőtt az Úr fölszállt volna reád, a föld rémülete voltál, most azonban rajtad keresztül az én Uramhoz megyek.*”

Forrásmű: Szentek élete, SZIT, Budapest 2009.

N. K. E.

NYÁRI TEMPLOMZARÁNDOKLAT

A nyári szabadságolások, táborozások miatt a hétköznapi szentmisék többször elmaradtak, ezért a Bibliakörből és a Nyugdíjas-klubból néhányan összefogtak és elindultak reggeli szentmisékre más-más templomba. Ki hogyan ért rá, úgy ment vagy elmaradt. Hol ketten, hol hárman, hol öten is útnak indultak a területbe, vagy a Belvárosba reggeli szentmisére.

Így került sor a Battyhány téri Szent Anna templomra, a Fő utcai Szent Ferenc sebei templomra, a kispesti Boldogasszony főplébánia templomra, a Havanna telep-i Szent László templomra, az Ecseri úti Szent Kereszt templomra (ahol két reggelen is Kerényi Lajos atya miséjén vehettünk részt), területünk Szűz Mária Szeplőtelen Szíve főplébánia templomára, vagy a Mátyás templomra, ahol egy várbeli kirándulással kötöttük össze a szentmisét.

Voltak templomok, ahol többször is részt vettünk reggeli vagy esti szentmisén, valamint orgonahangversenyeken. Így például a Szent Ferenc sebei templomban július 19-én, az esti szentmise után *Friedler Magdolna* jótékonyági orgona koncertjén, amelyet a templom javára rendeztek, a Szent Anna templomban pedig július 26-án Szerencsés Zsolt atya ezüstmiséje után *Balasi Bálint*, a templom orgonistája adott a templom javára ünnepi, jótékonyági hangversenyt.

Minden templomban fényképeztünk, a gyenge fényviszonyoknak köszönhetően, nem mindig sikerrel.

Ilyen volt a nyarunk egy darabkája,

bővelkedve lelki és építészeti szépségekben. Hálás köszönet ezért a kegyelemért a Szűzanyának. Ősszel is szeretnénk egy pár helyre elmenni, hogy azután jövő nyáron folytassuk – „feltérképezve”, megcsodálva budapesti templomaink közül azokat, ahová csak eljutunk.

SZ. T. I.

I ÚTON – A MÁRIA-ÚTON ZARÁNDOKLAT A CSALÁDOKÉRT

*Nemzetközi zarándoknap Máriaremetéről
Zsámbékig, 2014. augusztus 16.*

Hagyományteremtő céllal is rendezték az augusztus 16-i zarándoklatokat a Mária-út minden szakaszán Máriazelltől Csík-somlyóig. Plébániánkról ketten, összesen mintegy hatvanan indultunk útnak Máriaremetéről – vállalva a szokottnál hosszabb távot, amely hivatalosan 24,7 km volt, de a helyszínen mérve közel 28 km. A zsámbéki templomba már kb. százan érkezünk. Az út már bizony fárasztó volt a végfelé, de a szakasz végén érzett ólmos fáradtságunk másnapra nyoma sem maradt.

A Mária-út minden szakaszán egymás mellett, egymásért, családjainkért, mindnyájunk családjáért zarándokoltunk imádkozva, énekelve. A közös énekszó, az imádságok, a rózsafüzér, a zarándokok élén vitt kereszt lelki egységbe kapcsoltak össze bennünket. A templomokban, ahol pihenőt tartottunk áldásban részesültünk. A plébániákon átkaroló szeretettel vártak bennünket, szívből jövő vendéglátásban volt részünk, frissítőkkal ellátva indulhattunk tovább a következő szakaszra a helyiek csatlakozásával.

Jövőre újra nekivágunk a Nagyboldogasszony ünnepét követő szombaton, bízva abban, hogy többen leszünk ezen a szép úton, s hogy ismét átéljük az egységet, a lelki bátorítást. A mostani útért köszönet a Szűzanyának ezért a kegyelemért.

„Uram, nélküled elvesztem volna, de veled úton vagyok még...”

SZ. M.

SZÉKELYFÖLDÖN JÁRTUNK...

Augusztus közepén hat napot töltöttünk Székelyföldön, Tusnádfürdőn, a Szent Kristóf panzióban. Szállásunk egy új, jól felszerelt, az erdélyi tájba illő mesés házban volt, néhány lépésre a Hargitától. Szobánk ablakán kitekintve a Sólyom-kőre és a fenyőfakkal borított hegyoldalra láttunk.

Amikor már a természeti szépségekben kigyönyörködtük magunkat, akkor az épített környezet is kiérdemelte a csodálatunkat. A városkán átsétálva olyan érzésünk támadt, mintha a Monarchia fürdővárosában járnánk, még a boldog békeidőkben. Már a XX. század elejére ötvenöt villa épült a településen. Fürdőjét 1845 óta használják, 1860-tól egyre növekvő vendégszámmal. Ma egy korszerű, a XXI. századi látogató minden igényét kielégítő gyógy- és wellnessfürdő, szauna, sószoza, jakuzzi várja a pihenni vágyó vendégeket. Mindezt megkoronázta még a panzió tulajdonosának vendégszeretete, aki a vendégek kívánságait igazi házigazdaként igyekezett teljesíteni. Már megérkezésünkkor úgy fogadtak bennünket, mint kedves rokont. Az ételek pedig válogatottan finomak voltak, megkóstolhattuk az erdélyi ételkülönlegességeket és az elmaradhatatlan, bükkfa parázson sült, padlizsánkrémet.

A programokból csak néhányat sorolnék fel. Meglátogattuk Körösfőt, a református templomot, mely kívülről nemes egyszerűségével, belülről gazdag díszítésével vívta ki csodálatunkat. A kazettás mennyezetű,

faragott szószékes templomot a helybeli asszonyok varrottasai díszítik, melyek az Úrasztalát és a falakat is beborítják.

Jártunk Gyimesbükkön, megnéztük az *Ezeréves határt*, itt volt Nagy-Magyarország legkeletibb része. Útba ejtettük Csík-somlyót, imádkoztunk a kegytemplomban a Szűzanya előtt, felmáztunk a Kis-Somlyóhegy három kápolnájához és a Jézus-hágón ereszkedtünk le a völgybe. Egészen különleges élmény volt magunkban lenni a hegyen, ahol búcsúkor kb. négyszáz-öt-száz ezer ember vesz részt a szertartáson.

Megnéztük a Szent Anna-tavat is, amely egy 944 m magasan fekvő tengerszem, és századok óta búcsújáró hely. Aki a tóban megmosakszik, minden bűne bocsánatot nyer. Én a kezemet öblítettem le benne, nem tudom, ez elég lesz-e?

Sepsiszentgyörgyön láttuk a Kós Károly által épített Székely Múzeumot, melynek néprajzi és természetrajzi gyűjteményét a kertjében található mini skanzen is gazdagítja. Folytatva utunkat a gelencei katolikus templomot látogattuk meg, mely a XIII. században épült, freskói pedig XIV. száza- ▶

TEMLOMBÚCSÚ

2014. augusztus 20.

Az előző évekhez hasonlóan idén is megünnepeltük templomunk felszentelésének évfordulóját – immár a 76-odikat –, azaz plébániánk búcsúnapját. Az ünnepi szentmisének Szerencsés Zsolt tb. kánonok, esperes, soroksári plébános volt a főcelebránsa, aki ezüstmisés áldásban is részesítette a jelenlévőket. A mise után Karesz atya kedves kis ünnepség keretében áldotta meg a 60. házassági évfordulóját ünneplő Csürke házaspárt.

A liturgia végeztével az érdeklődők át-sétálhattak megtekinteni a Don Bosco Közösségi Házat, amelyben a felújítási munkálatok már akkor a végük felé közeledtek. Ezt követően már ismét a templomban néztük meg az elmúlt év eseményeiről összeállított diaszorozatot. Sárkány Gyuri jóvoltából meglevegedtek többek között a karácsonyi pásztorjáték, a tavaszi elsőáldozás és több hónapja elmúlt kirándulások élményei ugyanúgy, mint a pár napja véget ért családi táboréi – jó volt mindezekre emlékezni, köszönjük!

- ▶ diák, melyeket bevakoltak az évszázadok folyamán, majd 1972-ben kezdték el feltárásukat. Jézus szenvedéstörténetét, Szent Katalin életét és Szent László legendáját láthatjuk a freskókon. Ez az ősi templom még egy ezeréves keresztelőkúttal is büszkélkedhet.

Hazafelé elautóztunk a fehéregyházi síkság mellett, ahol megütközött Bem József és Lüders tábornok serege. Az elesett honvédek és a költő emlékét az 1899-ben felállított emlékmű őrzi. Rövid időre megálltunk Segesváron, ahol sétáltunk az óvárosban, melynek középkori hangulata elvarázsolja az odaérkezőt. Sajnos a városban már alig hallani magyar szót.

Élményekkel teli gazdag, szép napokat töltöttünk el Székelyföldön, de ami számomra a legerőteljesebb élmény volt, azt éreztük, hogy mi itt otthon vagyunk.

K. E.

A szokásosnál talán kisebb létszámú ünnepelő „tömeg” az esős idő miatt az alagsori helyiségbe szorulva fogyasztotta el egytál-ételes ebédjét, melyet az előző heti hirdetés kérésének eleget tevők „tálca süteményei” koronáztak meg, majd a kialakuló kötet-

len beszélgetések zárták a zord időjárás ellenére kellemes programot. Hála legyen érte az Úrnak, és mindenkinek, aki bármilyen téren tevékeny részt vállalt az ünnep fényének emelésében.

A DON BOSCO KÖZÖSSÉGI HÁZ MEGÁLDÁSA,

AVAGY A KŐ A HELYÉRE KERÜLT A KÖZÖSSÉG ÉPÜLETÉBEN

Don Bosco Közösségi Ház, 2014. október 5.

A ház áll megújult belső terével. Amit Zsolt atya elkezdett a templom felújításával, azt Károly atya folytatta a közösségi ház újraélesztésével. Kőre követ nap mint nap, míg elér az égig...

Az elmúlt években mindnyájan szomorúan néztük, ahogy rohamosan romlott közösségi házunk állaga. Nem volt kedve bemenni az embernek, mert a WC nem volt igazán higiénikus, mert a fűtőtestek ki- ▶

fagytak, a vezetékek lógtak a falból. Közben persze szerettük ezt a házat, hiszen azért a napközis táborokra itt került sor, és a vásárokon kívül azért egy-egy alkalommal öszszegyűltünk itt mindenki örömeire, főként jó időben.

Most sikerült közös erővel új külsőt, belsőt kölcsönözni az épületnek. Az összefogás megnyilvánult a pályázatok megírásában és abban, ahogy a plébánia közössége szívügyeként kezelte a felújítást. Van, aki anyagilag támogatta: már eddig csaknem 2 millió forint gyűlt össze a hívek adományaiból, ami a berendezés, bútorzat kapcsán felhasználásra került. Van, aki önzetlen munkájával tette széppé az épület környezetét: kertet rendezve, beton tuskókat kiásva, sítet elhordatva. Köszönet az épület igényes kivitelezéséért Molnár Zsoltnak, a folyamat közben tartásáért Knáb Józsefnek, a fáradhatatlan odafigyelésért Schütt Zoltánnak.

Az összefogás a támogatók nagy számában is tetten érhető, hiszen az Esztergom–Budapest Főegyházmegye, az Emberi Erőforrások Minisztériumának Egyházi ügyekért felelős államtitkársága és a kerületi önkormányzat egyaránt anyagilag hozzájárult ahhoz, hogy az épület megújulhasson.

Október 5-én a hálaadó szentmise után a plébánia tagjaiból álló énekkar és kamara-

zenekar taizéi éneke alatt a terem megtelt, és ekkor került sor a ház megszentelésére Urbán Gábor atya jóvoltából, aki egyházmegyénk vagyonkezelőjeként a hálaadó szentmisét is koncelebrálta Károly atyával. Az ünnepet az énekkar, majd Zsolnai Orsolya gyönyörűen elénekelt moldvai köszöntője tette még ünnepibbé. Károly atya megköszönte a híveknek és a támogatóknak, hogy fontosnak tartották a Szent István Király Plébánia közösségi házának felújítását, és hogy eljöttek ezen a napon együtt ünnepelni. Hangsúlyozta azt is, hogy még csak a 2. ütem befejezésénél tartunk, kell még egy lendület, hogy a ház és környezete teljesen megújuljon.

Hegy László, az EMMI egyházi kapcsolatokért felelős helyettes államtitkára köszöntőjében kiemelte, a Pestszentlőrinc-Szemeretelepen megvalósult összefogás nemcsak az épületet újította meg, hanem a közösséget is. Ughy Attila polgármester úr hangsúlyozta, hogy a kerület számára is nagy lehetőség ennek a közösségi térnek a megújulása. Az ünnepség folytatásaként ismét egy bukovinai ének következett, majd Reményik Sándor: Pilátus című versét Baró Regina adta elő. Befejezésképpen Knáb József a Nemesi Miklós által összeállított képeken keresztül mutatta be a jelenlévőknek az építkezés folyamatát, köszönetet mondva Károly atyának, hogy a Don Bosco felújításán keresztül is élére állt a közösség megújulásának.

A ház áll új külsővel. Most már csak rajtunk áll, hogy megtöltjük-e élettel és valóban a közösség megújulását is fogja szolgálni: a plébánia, a kerület és minden idebeterő hívő és nem hívő öröme.

B. M.

KATOLIKUS HIT A VILÁGON – VILÁGVALLÁSOK KATOLIKUS SZEMMEL

Don Bosco Közösségi Ház, 2014. október 9.

Ha ennyire lélekből és szívből jövő, szeretettől átítatott és színvonalas előadások lesznek felújított közösségi házunkban, mint az első volt, akkor bizton teljesülni fog Marci előző cikke utolsó mondatában megfogalmazott óhaja. A Kada Kriszti által kitalált és szervezett sorozat első „vendége”, Mahimai Ray Anthony atya ugyanis felejthetetlen élménytel ajándékozta meg szép számú hallgató-ságát. Mahi atyát mindenki ismeri és szereti plébániánkon, hiszen 2012 augusztusa előtt másfél évet nálunk szolgált, és ma is

családtagnak érzi és említi magát szemerei közösségünkben. *A katolikus hit Indiában – a hinduizmus katolikus szemmel* címmel, lelkiismeretes felkészültséggel megtartott előadása egyszerre volt ismereteinket bővítő anyag és tanúságtétel, az estét lezáró, indiai zenére a saját magyarországi fotóiból összeállított „videóklip” pedig a szeretetét hűen kifejező ajándék. Mint ahogy ajándék számunkra a Jóisten részéről, hogy közénk vezérelte őt.

M. P.

KAMILLIÁNUS CSALÁDOK LELKIGYAKORLATA

2014. október 9–11.

Októberben Ibolyával vettünk részt a Kamill családok szokásos őszi lelkigyakorlatán Nyíregyháza-Borbányán. A lelkigyakorlat első témája az imádság volt, amelyről Varjú Imre atya tartotta az előadásokat. Imre atyát jó ismerősként köszöntötte mindenki – nem csak a lőrinciek. Az imádság lényege: beszélgetés Istennel. Isten mindig velünk van, azért van velünk, hogy beszélgessünk – figyel ránk, és válaszol: párbeszéd alakul ki ezáltal. Segít, de nem min-

▶ dig úgy, ahogy mi akarjuk. Ő jobban tudja, mire van szükségünk. Isten lényege, hogy Ő van. Már az Ószövetségben is bemutatkozik. Jézus is sokat imádkozott az Atyához. Isten a cselekedetiből ismerhető meg. Mi felismerjük-e életünkben Istent? Mikor talákoztam vele utoljára? Kicsoda nekem Isten? Mikor mondtál hálát utoljára?

Ezekről a kérdésekről nemcsak Imre atya beszélt, hanem a kiscsoportos megbeszélésen is élénk társalgás alakult ki a témáról. Megrendítő Isten-élményekről hallottunk. Meséltek az 1950-es évekről, akkor hogy volt jelen Isten, miként élték meg hitüket, hogy talákoztak vele. Végigvettük a különböző imaformákat: a kérő imát, a hálaadást, dicsőítést, rózsafüzér imádságot és a zarándoklatot. Bármily meglepő, a zarándoklat is egy imaforma. Mégpedig nagyon hatékony ima, óriási ereje van.

Másnap Maczák Béla atya folytatta az elmélkedést az imádságról. A természet is imádkozik, a természet által is nyilatkozik Isten – mondta. Jézus Krisztus nemcsak Isten, hanem személy is. Úgy kell vele viselkednünk, mint aki fontos nekünk, közel áll hozzánk. Végig vettük a szeretet nyelvét: *minőségi idő, elismerő szavak, ajándékok, szívesség* (Márta vagy Mária?), *fizikai érintés*. A végén pedig felettük magunknak a kérdést: melyik lennék? Márta? Mária? Jézus? Megállapítottuk, hogy Márták és Máriák is vagyunk – mikor melyik kerül előtérbe. Összhangba kell hozni magunkban a „Mártaságot” és a „Máriaságot”.

Végül Levente atya tartott előadást a szenvedésről. A szenvedés misztérium, titok marad mindannyiunk számára. Hogyan élem meg a fájdalmat (testi és lelki fájdalomról egyaránt beszélünk)? Miért szenvedek? A kérdést nem a világnak, hanem Istennek tesszük fel. Az Ószövetségi ember a miértre keresi a választ. Az Újszö-

vetség értelmet és értéket ad a szenvedésnek. Jézus által a hogyanra kapunk választ: hogyan kell a szenvedést elfogadni. A szenvedést fel tudom ajánlani Istennek. Jézusnak a legfontosabbak a betegek, a szegények, a kiszolgáltatottak, a bűnösök voltak. Ne azt kérdezd, hogy miért, hanem ahol tudsz, tégy jót. Figyelj a keresztre! A korlátok elfogadása lesz az erősségünk. Krisztus szeretetét az életünkkel hirdessük!

A lelkigyakorlatról lélekben megerősödvé, testileg kipihenve tértünk haza. Az előadásokon, és az étkezések alatt is megtapasztaltuk Imre atya humorát. Béla atyától egyik vacsora előtt kaptunk egy új asztali áldást, amelyet most megosztok veletek:

Étkezés előtt

Ki asztalt terítesz az égi madárnak, / Teríts asztalt, teríts, szegénynek és árvának. / Nyújtsd ki atyánk, nyújtsd ki jóságos kezedet, / adj a koldusnak is tápláló kenyeret. / Ételben, italban legyen bőven részünk. / Gondviselő Atyánk, könyörögve kérünk. Ámen

Étkezés után

Gondviselő Atyánk, asztaltól kelve / Szívből hálát adunk kezünk összetéve. / Áldd meg ezt a házat s ennek gazdáját, / Fordítsd vissza néki a vendéglátását. / Szánd meg a szegényt, a szenvedőt s az árvát, / S a benned bízóknak viseld mindig gondját! Ámen

T. M.

MUSTÁRMAG

a Szent István Király Plébánia lapja,
alapítva 1992-ben, újraindítva 2007 decemberében

Megjelenik évente hétszer

Szerkesztőség: Neruda Károly (N. K.), Hajdu Noémi (H. N.),
Kiss Erika (K. E.), Knábné Lakatos Mariann (K. L. M.), Németh Eszter (N. E.),
Nemcsics Gyöngyi (N. Gy.)

Jelen lapszámunknál munkatársunk volt még: Bodó Márton (B. M.),
Maros Pál (M. P.), Szentmiklósi Tiborné (SZ. T. I.), Tar Marika (T. M.)

Fotók: Sárkány György

Aplébánia, illetve a szerkesztőség elérhetőségei:

Cím: 1185 Budapest, Tátrafüred tér 15. • Telefon: 292-1407

e-mail: mustarmag18@yahoo.com

Plébániánk honlapján – www.szemere.plebania.hu – az egyéb híreken és aktualitásokon kívül a *Mustármag* régebbi számai is olvashatók!

VERSSAROK

Az IRODALMI KÖR levelezőlistájáról az 1956-os forradalomra emlékezve választottunk verset – ezúttal Nemcsics Gyöngyi ajánlásával:

Nagy Gáspár:

Láthatatlan köre vésem...

Kannás Alajos emlékének, aki a forradalom után a Kormos kövek versciklusával őrizte '56 tiszta eszméit és oszthatatlanságát

Egy lengő
lyukas zászló
a később leőtt ismeretlen
gyönyörű lány kezében...
és Pesten meg Budán
a golyó-csókolta vérző házfalak...
s ahogy – tán utolsónak –
átszöksz az osztrák hóesésbe
mert azok biztos fölkkötnek
ha itt maradsz.

És a ruszlik – törökmód –
persze itt maradtak
hiába írtátok tankjukra:
... Пошли домой!
(és mondtátok is: pasli damoj!)
láttad mint terem véreidből
böven gyáva hóhér
százsámra börtönpribék is
és ha kell: barbár karhatalom
csak azért hogy féltedben
te is meghajolj!

És aztán lett a túlélésre annyi érv
ki ittmaradt ki messzire futott
mert felejteni mindenhol lehet
bár a Világ velünk volt... mégis elbukott!
...És közben lepergett annyi szürke év...
de nagynéha kimondtuk addig is: elég
míg ama fényes gyásznapon a nemzet újra
temethette hőseit s mártír miniszterelnökét.

Ajánlás és utóirat

Barátom ki már magad is halott vagy
de **kormos köveidben** régtől halhatatlan

ANYAKÖNYVI ADATOK

KERESZTELŐK

- ☞ **Pethő Márk**
születési dátum: 2013. május 30.
keresztelés ideje: 2014. augusztus 31.
- ☞ **Sipos Zoltán Gábor**
születési dátum: 2011. szeptember 29.
keresztelés ideje: 2014. szeptember 21.
- ☞ **Bognár Kende István**
születési dátum: 2014. március 3.
keresztelés ideje: 2014. szeptember 27.
- ☞ **Sági Gréta**
születési dátum: 2013. január 28.
keresztelés ideje: 2014. október 12.
- ☞ **Kovács Vilmos László**
születési dátum: 2014. január 9.
keresztelés ideje: 2014. október 19.

HÁZASSÁGOT KÖTÖTTEK

- ☺ **Reszegi Fruzsina és
Ujfalussy Domonkos Benedek** –
2014. szeptember 6.

TEMETÉSEK

- † **Csáky Béláné (Radics Gizella)**
születési év: 1937
temetés ideje: 2014. augusztus 15.
- † **Nickmann Istvánné (Sáfrán Mária)**
születési év: 1934
temetés ideje: 2014. augusztus 19.
- † **Fórizs Sándor**
születési év: 1950
temetés ideje: 2014. szeptember 3.
- † **Jenei Józsefné (Kiss Margit)**
születési év: 1929
temetés ideje: 2014. szeptember 8.
- † **Laczkó László**
születési év: 1949
temetés ideje: 2014. október 17.

HIRDETÉSEINK

LITURGIKUS ESEMÉNYEK

- **október 27. hétfő:** 24 órás szentségimádás;
- **november 1. szombat:** Mindenszentek ünnepe, egyben elsőszoombat. Mindenszentek ünnepe a tavalyi évtől **parancsolt, kötelező ünnep**, ügyeljünk rá, hogy eljussunk szentmisére! Templomunkban 7:30 és 18 órakor lesznek szentmisék, 17:15 órától rózsafüzért imádkozunk;
- **november 2. vasárnap:** Halottak napja, a vasárnapi miserend szerint lesznek szentmisék;
- **november 7. péntek:** elsőpéntek, 18 órakor szentmise Jézus Szíve tiszteletére.
- **november 13. csütörtök:** fatimai imaest a Havanna-telepi Szent László templomban, 17 órától rózsafüzér, 18 órakor szentmise lesz.
- **november 23. vasárnap:** Krisztus Király főünnep. Országos gyűjtés a Karitás javára;
- **november 24. hétfő:** 24 órás szentségimádás.
- **november 30. vasárnap:** a 9:30 órai szentmise nemrégiben temetett halottainkért;

KÖZÖSSÉGI ESEMÉNYEK

- **október 26. vasárnap:** kerékpártúra a 301-es parcellába. Indulás 15 órakor a plébánia előtt!
- **október 28. kedd:** 20 óra, asszonykör;
- **október 30. csütörtök:** 16 óra, nyugdíjasklub;
- **november 7. péntek:** 20 óra, irodalmi kör (ez még az októberi!);
- **november 15. szombat:** egyházközségi bál a Don Bosco Közösségi Házban;
- **november 18. kedd:** 20 óra, férfikör;
- **november 22. szombat:** 9 óra, falevel géreblézés a templom környékén;
- **november 25. kedd:** 20 óra, asszonykör;
- **november 27. csütörtök:** 16 óra, nyugdíjasklub;
- **november 28. péntek:** 20 óra, irodalmi kör;
- **november 28-29. péntek-szombat:** férfiköri kirándulás.

A RÓZSAFÜZÉR-ÍGÉRET MEGÚJÍTÁSA NOVEMBERBEN

Egy régebben indult hagyomány keretében egy évvel ezelőtt is sokan tettek ígéretet közösségünkben, hogy naponta elimádkoznak egy tized rózsafüzért, felajánlva azt a közösség és saját, egyéni szándékaikra. Az egyéves ígéret novemberben lejár, így újaknak és régieknek egyaránt lehet jelentkezni a következő egy évre a sekrestyében. Az imádságnak nagy ereje van, éljünk a közösségi imának ezzel a lehetőségével.

HITTANÓRÁINK RENDJE

Elsőáldozásra készülők	<i>csütörtök 17 óra</i>
Elsőáldozás után	<i>csütörtök 18 óra</i>
Ifjúsági csoport	<i>vasárnap 19 óra</i>
Felnőtt katekézis	<i>hétfő 19 óra</i>
Bibliaóra	<i>csütörtök 18:45 óra</i>
Szentségek felvételére előkészítő felnőtt csoport	<i>egyéni megbeszélés alapján</i>

EGYÉB KÖZÖSSÉGI PROGRAMOK A PLÉBÁNIÁN

Felnőtt énekkar	péntek vagy szombat, 19 óra
Asszonykör	minden hónap utolsó kedd, 20 óra
Férfikör	minden hónap 3. kedd, 20 óra
Nyugdíjasklub	minden hónap utolsó csütörtök, 16 óra
Irodalmi kör	minden hónap utolsó péntek, 20 óra